

Så er der et punkt, som jeg efterlyser i redegørelsen. Det handler om konkurrencevilkårene for de fødevareproducerende erhverv. Jeg synes, der mangler nogle tanker. Det er faktisk dér, hvor vi synes, redegørelsen halter mest. Med hensyn til konkurrencevilkårene synes vi, at regeringen slet ikke tager hensyn nok til de omkostninger, man vælter over på de fødevareproducerende erhverv. Vi så gerne, at regeringen i langt højere grad var opmærksom på, hvad det er for nogle omkostninger, man vælter over. Uanset om det er i de forhandlinger, der pågår i denne tid, eller det er i fødevaredegrelsen, synes vi, regeringen er for lidt opmærksom på det her punkt.

Alt i alt er konklusionen fra vores side, at vi ser meget positivt i redegørelsen, at vi har nogle få punkter, hvor vi synes, den halter, og hvor vi kunne efterlyse nogle andre bemærkninger i redegørelsen, og at vi omkring kontrollen af levnedsmiddelkontrollen gerne vil ind i en fortsat diskussion med regeringen om, hvor det mest hensigtsmæssige sted er at få placeret levnedsmiddelkontrollen.

Fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen): Først vil jeg sige, at jeg var meget, meget glad ved det svar, jeg fik på mit direkte spørgsmål fra hr. Jens Vibjerg. Jeg synes, det helt klart anskueliggjorde nogle af de pointer, jeg har haft i den diskussion. Det kan vi vende tilbage til.

Til hr. Jørn Jespersen vil jeg sige, at jeg tror, vi skal hjem og læse ATV-rapporten igen. Jeg læser ikke ATV-rapporten – det ligger lidt tilbage, det indrømmer jeg – som en anbefaling af, at det skulle forankres i kommunerne. Hr. Jørn Jespersen læser den og husker den som en anbefaling af, at der skulle være væsentlig færre enheder. At der ligefrem var en kommunal hæftelse på anbefalingerne, er jeg nu ikke helt sikker på, men jeg tror, jeg vil gå hjem og læse den en gang til.

Så er jeg enig i, at man ikke kan sige, at Danmark er ens, men jeg synes, der må være et forbrugerkrav på, at man får et svar, hvad enten man spørger i Skagen eller Gedser eller Hillerød, som tager udgangspunkt i det samme faglige fundament. Jeg synes, at de krav, der skal til, og som bliver stillet, hvis man er bager, hvad enten det er i det midtjyske, eller det er på Fyn, eller det er på Sjælland, må være nogenlunde ens. Sådan gælder det også for virksomheder. Jeg tror, at man bliver nødt til at komme til den erkendelse.

Der er noget, som vi ikke har været så meget inde på, det, vi i fagsprog kalder den horisontale kontrol af vores fødevarer. Hvis det er sådan, at vi skal kunne matche nogle af de få, men meget store virksomheder, som vi har på området, tror jeg, at det kræver en meget høj ekspertise. Vi har ikke ret mange slagterier tilbage, vi har ikke ret mange mejerier, vi har ikke ret mange bryggerier osv. Det kræver en meget høj ekspertise.

Må jeg godt sige til hr. Jørn Jespersen, der næsten får det til at lyde, som om der kun kan komme ideer og tanker fra fødevareministeren, hvis kontrollen er statslig: Det var jo ikke en fair argumentation. Jeg prøvede indledningsvis at sige, at fødevaredebatten er blevet en stor, bred debat, hvor der deltager utrolig mange aktører. Det er der næsten ikke nogen der glæder sig mere over end jeg. Jeg er ret sikker på, at uanset hvilken kontrolmodel vi i øvrigt måtte vælge, ville dette område florere med tanker og ideer og inspiration.

Om miljøkontrollen siger regeringen forholdsvis klart, at vi ikke har gjort vores stilling op endnu. Vi konstaterer – hvad også andre har gjort – at der er et problem på dette område, hvis den model, som vi har foreslået, bliver til realiteter. Det må så danne baggrund for en særskilt diskussion imellem regeringen og de kommunale partnere, og det tilkendegiver vi så at vi vil.

Med hensyn til tilsætningsstoffer, kriterier osv. tror jeg, at kimen er lagt til nogle spændende diskussioner. Jeg deltager utrolig gerne i dem. Der skal ingen tvivl være om, at regeringen også på det område er ambitiøs.

Så skal jeg slutte med at sige, at jeg er enig i det internationale aspekt både i forhold til, at vi har en god og forpligtende dialog imellem regeringen og Folketinget, og at vi virkelig forstår, at det er nu i de kommende måneder, i de kommende år, at slaget står, ikke mindst i forhold til Codex Alimentarius. Nogle af de aftaler, som vi skal til at genforhandle internationalt, er utrolig vigtige.

Jeg synes godt, vi kan tillade os at være glade, når det er sådan, at tingene går den rigtige vej. De principper, der ligger til grund for hormonaftagelsen omkring nærhedsprincippet og tilladelsen til, at et land kan have et højere beskyttelsesniveau, er jo nærmest vand på dansk mølle. Det synes jeg er flot og rigtigt.

Der er også et andet spændende moment i dommen, som måske ikke har været så meget